

מפצח האגוזים של הנסי

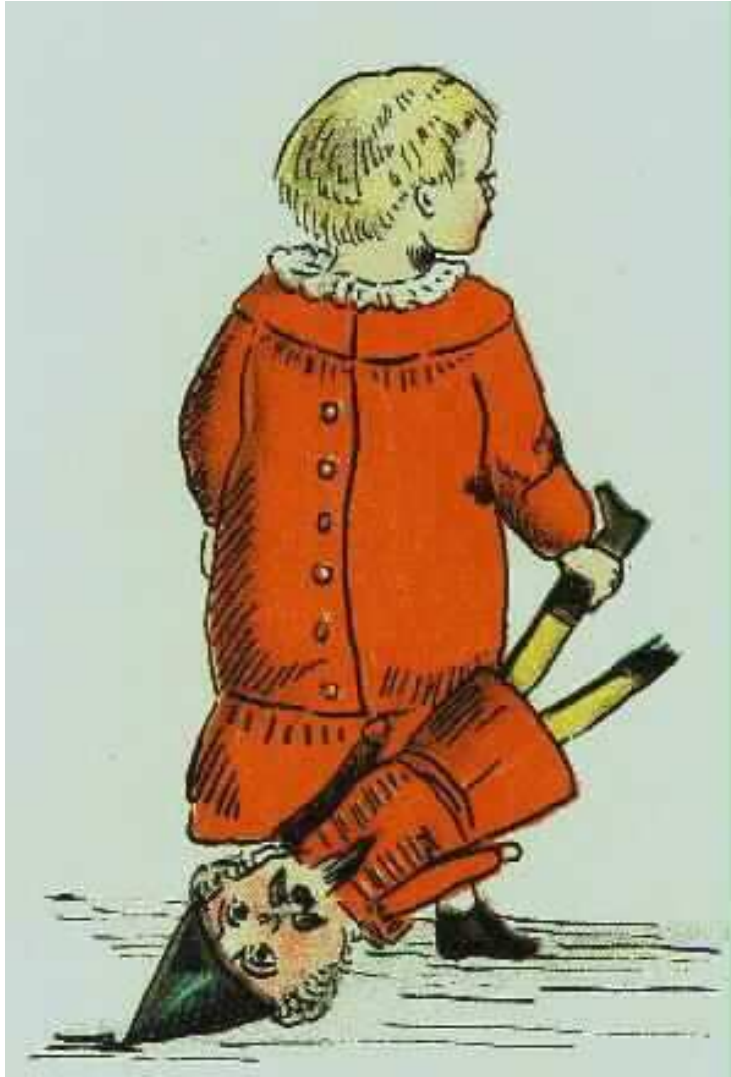
מריה ון אולפרס

1924 - 1826

היה היה פעם ילד בשם הנסי. בין
הצעצועים שמצא הנסי ביום ההולדת
שלו על שולחנו היה גם מפצח אגוזים
יפה.

הנסי ומפצח האגוזים נעשו חברים
טובים. הנסי דאג לצעצוע היפה,
שהייתה לו צורת נסיך במדים אדומים,
ואהב אותו מאוד.

אבל להנסי הייתה אחות קטנה שקראו
לה גייר. זו הייתה ילדה פראית שקלקלה
את הכל שנפל לידיה. כשגייר ראתה את
מפצח האגוזים של הנסי, תפסה אותו
ולא רצתה להוציא מידיה. אך היא
התנהגה מאוד לא יפה אתו, זרקה אותו
על הרצפה ודרסה אותו ובסוף שברה לו
את האף ועקמה את רגליו. גם המדים
האדומים היפים נקרעו פה ושם.

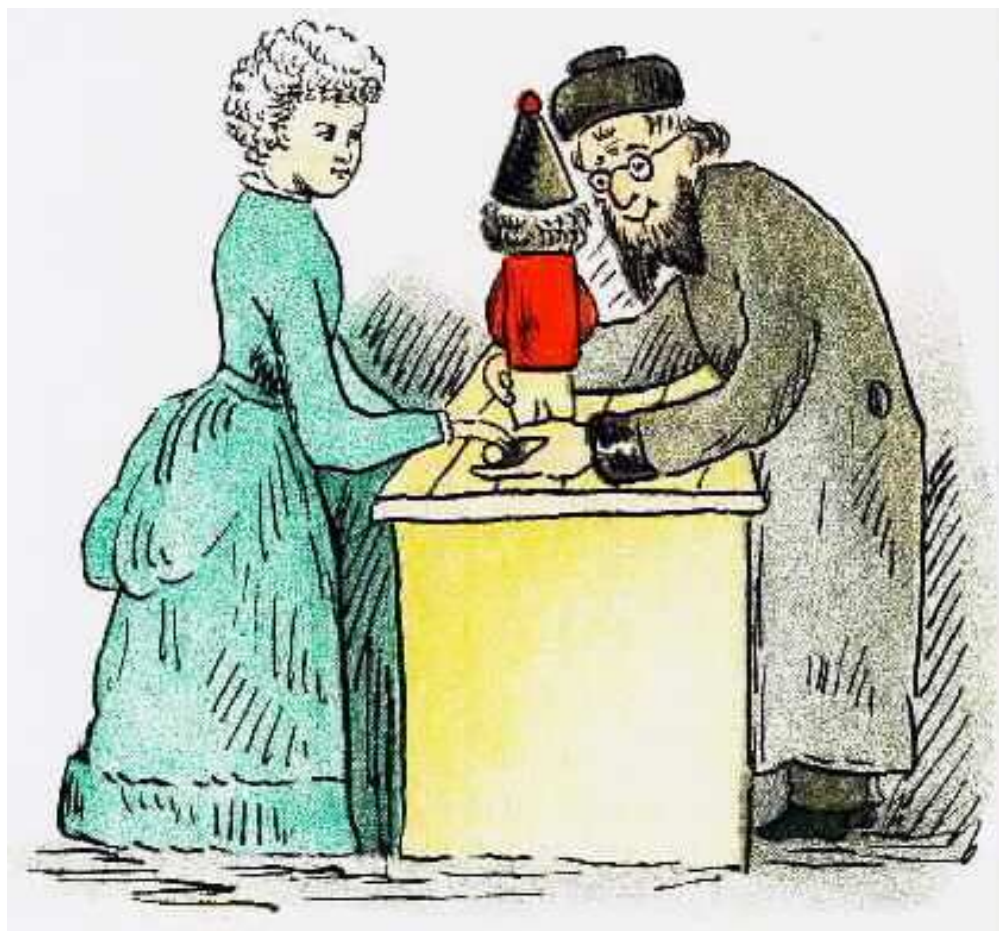

הנסי דאג מאוד למפצח האגוזים
שלו. בלילה, לפני שבעצמו נשכב
במיטה הוא הניח אותו בעגלת
בובות.
אך לפני שעוד נרדם, שמע הנסי בכי
מכוון העגלה. הוא קם, ניגש לשם
וראה שמפצח האגוזים בוכה מרות.
"מדוע אתה בוכה?" שאל הנסי.
"הו" ענה מפצח האגוזים "אני בוכה
על גורלי. אני בן של המלך קראק
השמונים ושלוש, ועכשיו הפכתי
למשחק ילדים, שלא תמיד מתייחסים
אלי יפה.

אבל אספר לך את קורותיי ואולי תהיה
לך קצת חמלה אלי.
ביום חורף יפה טיילתי ביער ופתאום
ראה אותי איש גדול ומזוקן, שבא ליער
כדי לכרות עצים. הוא תפס אותי, הביא
אותי העירה ומכר אותי לבעל חנות
צעצועים. בעל החנות שמח לראות אותי
והעמיד אותי בחלון, כדי שאנשים יראו
את הצעצוע היפה. כולם התפעלו ממני,
אבל אני הייתי המום מרוב פחד ועצב.

יום אחת באה לחנות אישה בעלת
שערות שיבה. היא ראתה אותי וקנתה
מיד. ארזו אותי בארגז ונשלחתי אליך,
הנסי. אתה מתייחס אלי יפה, אך אחותך
ראה איך היא פגעה בי!". מה היו
אומרים אבא ואמא שלי אילו היו רואים
אותי במצב זה."
הנסי ריחם מאוד על מפצח האגוזים
והבטיח שישתדל לשמור עליו בפני
הידיים ההרסניות של אחותו. שניהם
נשכבו שוב במיטותיהם ונרדמו.

אך למחרת, כשהנסי התעורר, ראה את הנסיך קראק על הרצפה, חסר רגל אחת, ידיים שבורות ומעולף מרוב כאבים. גייר אחותו קמה מוקדם, החליטה לשחק עם מפצח האגוזים, וכרגיל גרמה לו נזק איום. הנסי לא ידע מה לעשות. הוא הניח את הנסיך בעגלה קטנה וכיסה אותו בשמיכה, כדי לא לראות את מצבו הקשה.

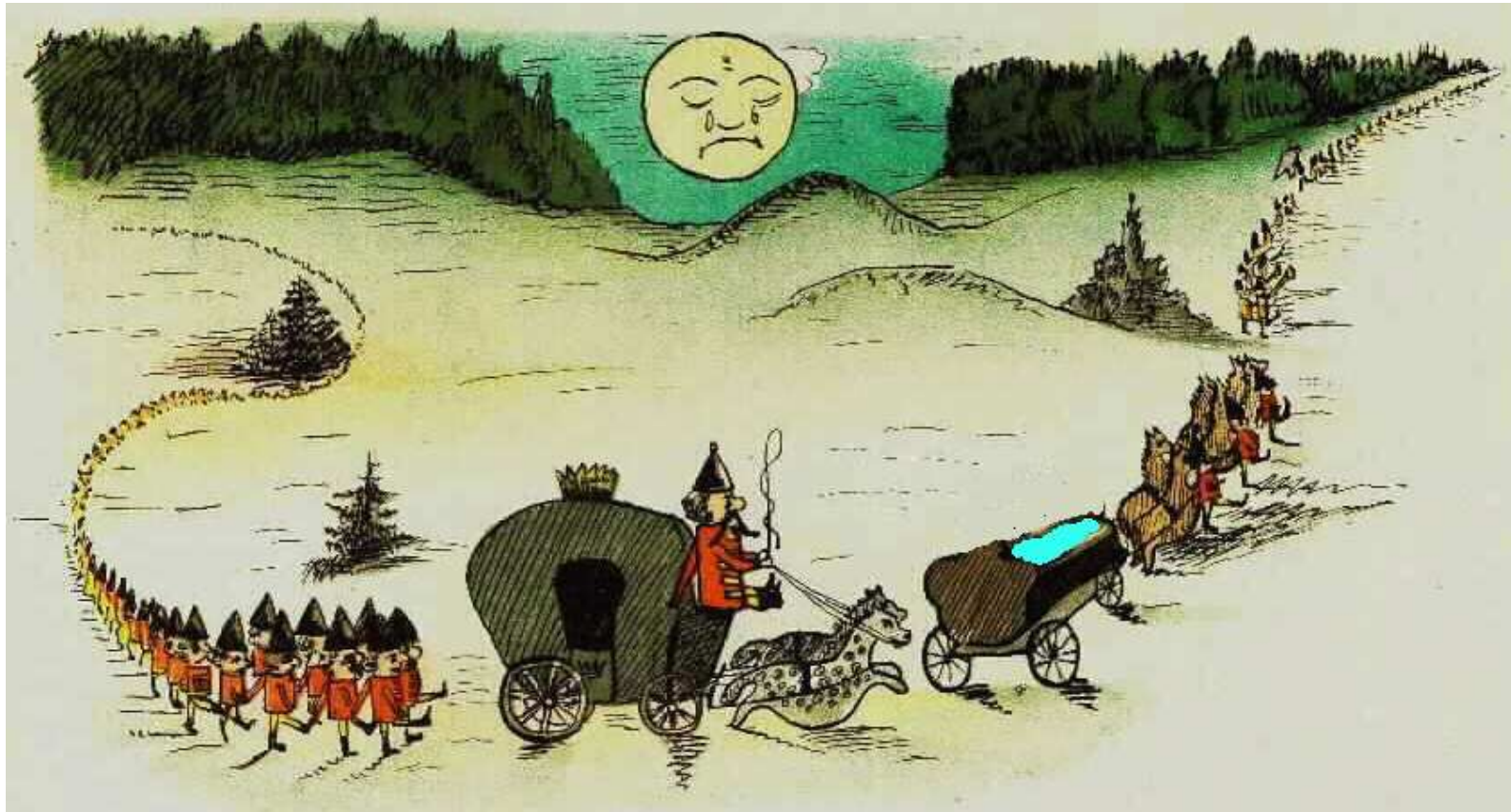

אך בלילה שוב שמע הנסי קולות
מוזרים, וכשהביט מאין באים,
ראה לפניו את המלך קראק
השמונים ושלוש. המלך פרץ בבכי
מר וביקש מהנסי שיחזיר לו את
בנו, כי אמא המלכה בוכה מאוד
ועלולה למות מרוב צער.

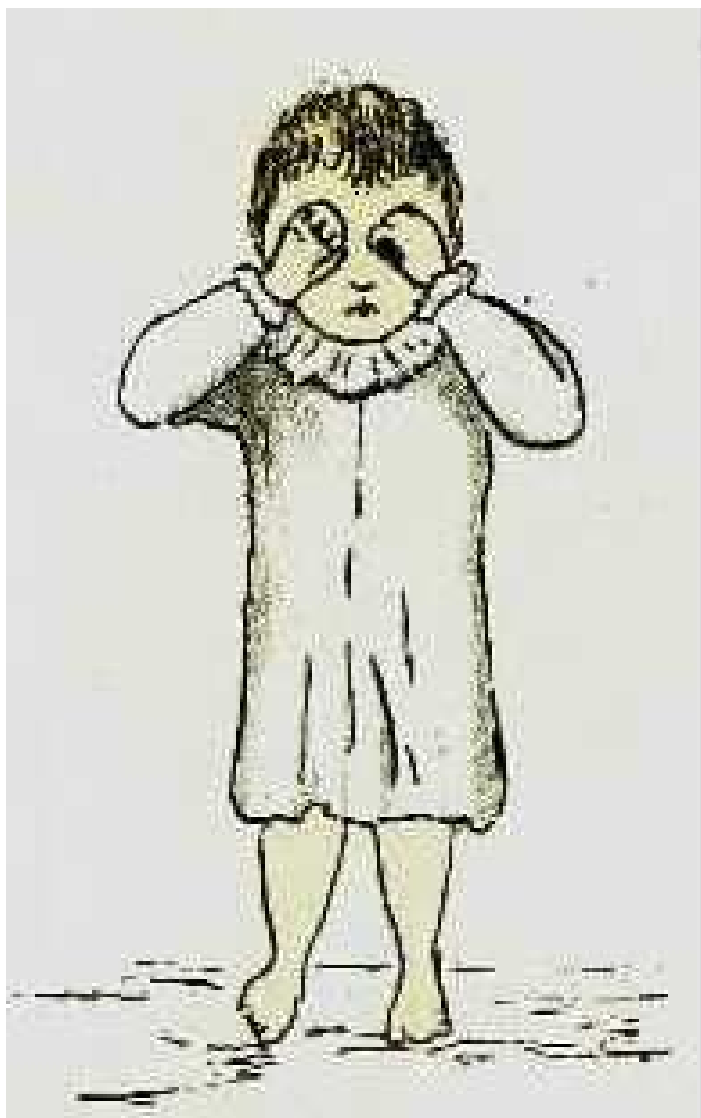

הנסי מיד לקח את הנסיך קראק ושם
אותו בידיו של המלך. כשזה ראה את
מצבו של מפצח האגוזים הצעיר הקים
זעקת כאב נוראה. דמעות בגודל אגוזים
זלגו מעיניו. הוא ביקש לקחת את בנו
הביתה כדי שיוכלו להביאו לבית חולים
שם אולי יבריא.

**הנסיך האומלל. היא הייתה רתומה
לשישה סוסים כדי לנסוע מהר. המלך
עצמו נכנס למרכבה קטנה אך מפוארת
שלו וכל התהלכה נעה מהר קדימה.**

**עם מפצח האגוזים בידיו הסתלק המלך,
אך אז שמע הנסי מוסיקה שקטה מעבר
לחלון. הוא הביט החוצה וראה שם
עגלת בית חולים מיוחדת בה הניחו את**

**למחרת חיפשו כולם את מפצח האגוזים
ומלבד הנסי איש לא ידע מה קרה לו.
ורק הנסי סיפר לאמא שלו מה קרה
בלילה, ואמר שמעתה הוא לא רוצה
יותר לקבל מפצח אגוזים במתנה.**